

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení S 74/03, zahájeném dne 6. května 2003 z vlastního podnětu dle § 18 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád), ve spojení s § 21 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, účastníkem řízení, jímž je Komora veterinárních lékařů České republiky, se sídlem Brno, Palackého 1 - 3, PSČ 612 41, IČ 44 01 53 64, zastoupená viceprezidentem MVDr. Petrem Matušinou, ve správním řízení zastoupená JUDr. Jaroslavem Klimešem, advokátem, se sídlem Olomouc, Wellnerova 1, PSČ 772 00, na základě plné moci ze dne 13. května 2003, vydává toto

r o z h o d n u t í:

- I. Komora veterinárních lékařů České republiky, se sídlem Brno, Palackého 1 - 3, PSČ 612 41, IČ 44 01 53 64, tím, že svým sněmem schválila dne 14. listopadu 1998 ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu, které zní – „veterinární lékař nesmí snížit úroveň veterinárního stavu tím, že přijme zakázku chovatele, o němž je mu známo, že byl doposud pravidelným zákazníkem jiného vet. lékaře, a že nemá dosud vyrovnané závazky vůči tomuto veterináři, vyjma případu nadměrného utrpení zvířete nebo ohrožení jeho života“, v následujícím období nedodržování tohoto ustanovení ze strany svých členů projednávala a sankcionovala, porušila v období od 14. listopadu 1998 do 30. června 2001 ustanovení § 3 odst. 1 v té době účinného zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů a v období od 1. července 2001 až dosud ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů. Schválení ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu sněmem Komory veterinárních lékařů České republiky je zakázaným a neplatným rozhodnutím sdružení soutěžitelů, které vedlo k narušení hospodářské soutěže na trhu poskytování veterinárních léčebných a preventivních činností s dopadem zejména na chovatele podnikající v chovu zvířat.

II. Dle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, se Komoře veterinárních lékařů České republiky, se sídlem Brno, Palackého 1 - 3, PSČ 612 41, IČ 44 01 53 64, plnění rozhodnutí sdružení soutěžitelů, specifikovaného v části I. výroku tohoto rozhodnutí, do budoucna zakazuje.

III. Dle ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, se Komoře veterinárních lékařů České republiky, se sídlem Brno, Palackého 1 - 3, PSČ 612 41, IČ 44 01 53 64, za porušení zákazu uvedeného v § 3 odst. 1 téhož zákona ukládá pokuta ve výši 200 000,- Kč, slovy dvě stě tisíc korun českých.

Pokuta je splatná do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže u České národní banky, pobočka Brno, číslo účtu 3754 – 24825 – 621/0710, konstantní symbol 1148, jako variabilní symbol se uvede IČ účastníka řízení.

IV. Dle ustanovení § 23 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, se Komoře veterinárních lékařů České republiky, se sídlem Brno, Palackého 1 - 3, PSČ 612 41, IČ 44 01 53 64, ukládají tato opatření k nápravě:

a) informovat své základní články uvedené v § 8 odst. 1 zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky a prostřednictvím Časopisu Komory veterinárních lékařů České republiky také všechny své členy o tomto rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (zejména o výroku, včetně zákazu plnění ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu),

b) zrušit ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu a informovat o jeho zrušení všechny své členy.

Splnění nápravného opatření uloženého v části IV. písm. a) výroku tohoto rozhodnutí Komora veterinárních lékařů České republiky provede a doklady o splnění předloží Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Splnění nápravného opatření uloženého v bodě IV. písm. b) výroku tohoto rozhodnutí Komora veterinárních lékařů České republiky provede a doklady o splnění předloží Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve lhůtě do 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) zahájil dne 6.5.2003 z vlastního podnětu správní řízení vedené pod č.j. S 74/03 ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon“), s účastníkem řízení, jímž je Komora veterinárních lékařů České republiky se sídlem Brno, Palackého 1 - 3, 612 41, IČ 44 01 53 64 (dále jen „Komora“ nebo „KVL ČR“). Možné porušení § 3 odst. 1 zákona Úřad spatřoval v ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu, které zní (cit.): „Veterinární lékař nesmí snížit úroveň veterinárního stavu tím, že přijme zakázku chovatele, o němž je mu známo, že byl doposud pravidelným zákazníkem jiného vet. lékaře, a že nemá doposud vyrovnané závazky vůči tomuto vet. lékaři“.

Před zahájením správního řízení provedl Úřad šetření na základě obdrženého písemného podnětu, vedeného pod č.j. P 1099/03 (dále jen „spis P“). V rámci šetření podnětu se dne 21.3.2003 uskutečnilo ústní jednání s KVL ČR, jehož se zúčastnil MVDr. Petr

Matušina, viceprezident Komory a JUDr. Jaroslav Klimeš, advokát (který následně doručil Úřadu písemnou plnou moc k zastupování Komory - str. 55 spisu P). Při tomto jednání byly poskytnuty informace týkající se m.j. účelu ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu a v čem spočívá snížení úrovně veterinárního stavu, pokud veterinář převezme zakázku chovatele, o němž je mu známo, že byl dosud pravidelným zákazníkem jiného veterináře vůči kterému nemá chovatel dosud vyrovnané závazky. Zástupce Komory také uvedl, že představenstvo Komory není oprávněno měnit její vnitřní předpisy, zveřejní však pro všechny členy Komory závazný výklad tohoto ustanovení Profesionálního řádu, kterým vyloží jeho obsah tak, aby nebyl v rozporu se zákonem a současně předloží nejbližšímu sněmu Komory návrh na změnu uvedeného ustanovení Profesionálního řádu.

Dne 21.3.2003 zajistil Úřad na internetových stránkách Komory (pod označením „Časopis/2003, neplatičí“) text „Oznámení“ učiněného MVDr. P. J., které zní – cit.: „Vzhledem k tomu, že ze strany dlužníka nedošlo k vyrovnání dluhu, jsem nucen znovu zveřejnit toto oznámení (viz též Časopis KVL ČR 5/2001 a 2/2002): S ohledem na § 11 odst. 6) profesního řádu KVL ČR oznamuji všem kolegům, že firma .....IČO ...je mým dlouhodobým dlužníkem. Jednatel firmy je Ing. ..., bytem..... Firma má kromě vlastních koní v pronájmu i koně jiných majitelů a to firmy..... Koně v péči Ing. ... se v průběhu dostihové sezóny mohou pohybovat po celé České republice, proto žádám všechny kolegy o respektování výše uvedeného paragrafu profesního řádu KVL ČR. Našeho kolegu, který s Ing. ... spolupracuje, chci ubezpečit, že i nadále se budu snažit získat důkazní materiály, na jejichž základě ho stihne spravedlivý trest. Po vyrovnání dluhů bude toto oznámení v Časopise KVL ČR z mé strany písemně zrušeno.“ (Str. 41 spisu P). Uvedené oznámení nasvědčovalo tomu, že skutečnost, že jiný veterinář převezme péči o zvířata chovatele, který byl dosud pravidelným zákazníkem jiného veterináře a vůči tomuto dosavadnímu veterináři nemá chovatel vyrovnané závazky, chápou členové Komory jako porušení jejího vnitřního předpisu - § 11 odst. 6 Profesionálního řádu, které by mělo být sankcionováno, s výjimkou případů nadměrného utrpení zvířete či ohrožení jeho života. S ohledem na připravovaný výklad citovaného ustanovení Profesionálního řádu upozornil Úřad Komoru na výše uvedené zjištění.

Dne 22.4.2003 obdržel Úřad emailem (následně i poštou) návrh znění závazného výkladu předmětného ustanovení Profesionálního řádu (str. 52 - 54 spisu P). V úvodu se uvádí, že **§ 11 Profesionálního řádu** Komory bude do přijetí změny na nejbližším zasedání sněmu Komory v měsíci listopadu 2003 **vykládán** revizní komisí a čestnou radou Komory na doporučení představenstva Komory **tak, jak je níže uvedeno**, přičemž v budoucí úpravě § 11 bude navrhováno rozšířit toto ustanovení o nové odstavce 8, 9 a 10. (Pozn. Úřadu: Znění § 11 Profesionálního řádu dosud schválené sněmem končí odst. 7).

Výklad § 11 odst. 6 Profesionálního řádu ve znění předloženém Komorou (cit.):

„Veterinární lékař nevykonává své povolání – poskytování veterinární péče v souladu se zásadami profesionální etiky a kolegiality vůči kolegům, jestliže přijme zakázku, jejíž obsahem je veterinární péče, od chovatele zvířete či objednatele veterinární péče, o němž je mu známo, že byl dosud pravidelným zákazníkem jiného veterinárního lékaře, a že nemá dosud vůči tomuto veterinárnímu lékaři vyrovnané závazky vyplývající z poskytnuté veterinární péče, které jsou v souhrnu vyšší než 3.000 Kč a zároveň jsou splatné a nesporné.“

V odst. 7 se uvádí, že odst. 6 se nepoužije v případě poskytnutí veterinární péče trpícímu zvířeti či v případě ohrožení života zvířete. V doplněných odstavcích 8 až 10 se upravuje, kdo se považuje za pravidelného zákazníka jiného veterinárního lékaře, kdy se závazek považuje za splatný, co se rozumí lhůtou splatnosti v případě sporu o tuto lhůtu, který den se považuje za den doručení faktury chovateli, nelze-li doručení chovateli prokázat,

definuje se období zúčtování veterinární péče (není-li stranami dohodnuto) a kdy se závazek považuje za nesporný.

Uvedený výklad stávajícího znění ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu, jaký hodlala Komora až do zasedání svého sněmu uplatňovat (a navrhnout nejbližšímu sněmu k projednání), neodstraní pochybnosti Úřadu o souladu tohoto ustanovení Profesionálního řádu se zákonem; po předložení projednaných případů porušení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu zahájil Úřad v uvedené věci správní řízení (str. 1 spisu S 74/03, dále jen „spis S“).

Charakteristika účastníka řízení

KVL ČR je samosprávnou stavovskou organizací sdružující veterinární lékaře, zřízenou na základě zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky (dále jen „zákon o Komoře“). Je právnickou osobou. Dbá zejména o to, aby její členové vykonávali své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným obecně závaznými právními předpisy a řády Komory, zaručuje odbornost svých členů a potvrzuje splnění podmínek k výkonu odborných veterinárních činností, prosazuje a hájí práva a profesní, sociální a hospodářské zájmy svých členů (§ 2 zákona o Komoře). Mimo jiné je Komora oprávněna též vydávat osvědčení o splnění podmínek pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti svých členů.

Dle § 4 zákona o Komoře každý veterinární lékař, který vykonává na území ČR veterinární léčebnou a preventivní činnost, musí být členem Komory.

Orgány Komory jsou sněm, představenstvo, prezident, revizní komise, čestná rada (§ 8 zákona o Komoře). Komora má také své základní články – sdružení veterinárních lékařů v okresech. Orgány okresního sdružení jsou okresní shromáždění, okresní výbor, revizní komise a čestná rada.

Sněm je nejvyšším orgánem Komory; jeho jednání se mají právo účastnit všichni veterinární lékaři zapsaní v seznamu členů Komory (§ 12 zákona o Komoře). Sněm m.j. schvaluje rozpočet a hospodaření Komory, projednává a schvaluje zprávy o činnosti orgánů Komory, stanoví výši členských příspěvků a jejich rozdělování, schvaluje organizační řád, volební řád, jednací řád, disciplinární řád a další vnitřní předpisy.

Představenstvo je nejvyšším řídicím a výkonným orgánem Komory; m.j. vede seznam členů Komory, vydává členům osvědčení o splnění podmínek pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti. Prezident Komory zastupuje Komoru navenek, sám je zastupován viceprezidentem (§ 13 a 14 zákona o Komoře).

Revizní komise kontroluje plnění usnesení sněmu, činnost představenstva a hospodaření Komory. Provádí kontrolu dodržování povinností stanovených obecně závaznými právními předpisy a řády Komory. Má m.j. právo pozastavit rozhodnutí orgánů Komory, pokud jsou v rozporu s obecně závaznými právními předpisy a se schválenými řády Komory až do rozhodnutí sněmu (§ 15 odst. 3 písm. c/ zákona o Komoře).

Čestná rada projednává porušení povinností členy Komory, stížnosti členů a uděluje disciplinární opatření (§ 16 zákona o Komoře). O uložení disciplinárního opatření čestná rada rozhoduje v disciplinárním řízení zahájeném na návrh předsedy revizní komise nebo předsedy revizní komise okresního sdružení. Dle § 17 zákona o Komoře může při závažném nebo opětovném porušení povinností čestná rada uložit členu Komory tato disciplinární opatření: písemné napomenutí, pokutu do výše 30 000 Kč, podmíněné vyškrtnutí ze seznamu členů Komory, vyškrtnutí ze seznamu členů Komory až na dobu 5 let. Proti rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření (s výjimkou písemného napomenutí) přísluší opravný prostředek, o kterém rozhoduje soud.

Komora přijala m.j. jako vnitřní předpisy tyto řády: Organizační a jednací řád, Profesní řád, Disciplinární řád, Volební řád do orgánů KVL ČR, Řád pro udělování osvědčení o splnění podmínek pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti, Příspěvkový a poplatkový řád a Řád vzdělávání veterinárních lékařů.

Členové Komory vykonávají veterinární preventivní a léčebnou činnost převážně podnikatelským způsobem (případně v pracovněprávním vztahu k jinému veterináři). Komora evidovala ke dni 7.5.2003 celkem 2 278 členů (seznam členů Komory včetně vyznačení druhu vydaného osvědčení je založen na str. 14 - 48 spisu S, druhy osvědčení viz str. 48a téhož spisu).

Dle § 3 odst. 2 zákona o Komoře příjmy Komory tvoří členské příspěvky, dotace, pokuty, dary a jiné příjmy. Dle rozhodnutí Komory činí členské příspěvky 3 850,- Kč/rok a u členů, kteří nevykonávají léčebně preventivní péči - nejsou držiteli osvědčení (veterinární lékařky na MD, dlouhodobá služební cesta, apod.) činí 1250,- Kč/rok. V roce 2002 celkové náklady Komory činily 11 839 tis. Kč, celkové příjmy vč. výnosů činily 13 949 tis. Kč (z nichž největší položku představovaly členské příspěvky ve výši 7 933 tis. Kč). Hospodářský výsledek po zdanění činil 1 183 tis. Kč. K 31.12.2002 činil celkový hmotný majetek Komory 858 tis. Kč, stav finančních prostředků na účtu byl cca 8 mil Kč (str. 106 a 156 - 159 spisu S).

Zjištěné skutečnosti

Text odstavce 6 § 11 Profesního řádu byl schválen na VII. sněmu Komory dne 14. listopadu 1998 v tomto znění (cit.): „Veterinární lékař nesmí snížit úroveň veterinárního stavu tím, že přijme zakázku chovatele, o němž je mu známo, že byl doposud pravidelným zákazníkem jiného vet. lékaře, a že nemá doposud vyrovnané závazky vůči tomuto vet. lékaři“ (viz kopie zápisu ze VII. sněmu Komory, bod 9 „Návrhy změn řádů“ - str. 62 - 63 spisu P). Před jednáním sněmu byl text rovněž publikován na str. 18 - 19 Časopisu KVL ČR Speciál, vydaném k připravovanému sněmu v říjnu 1998 (Časopis KVL ČR viz str. 66 spisu P). Zápis z jednání VII. sněmu Komory včetně odsouhlaseného znění § 11 odst. 6 Profesního řádu byl uveřejněn na str. 2 - 5 Časopisu KVL ČR č. 12/98 (str. 63 spisu S).

Na IX. sněmu Komory dne 2.12.2000 bylo schváleno doplnění § 11 o odst. 7, který zní: „Pravidelný zákazník je ten, jehož zvíře bylo příslušným vet. lékařem navštěvováno a ošetřováno nejméně jeden rok zpětně a není známo, že by došlo ke změně tohoto stavu“ (zápis z IX. sněmu Komory viz str. 67 spisu P). Toto doplnění § 11 Profesního řádu bylo publikováno na str. 29 Časopisu KVL ČR Speciál z listopadu 2000 vydaného k IX. sněmu, informace o usnesení IX. sněmu byla uveřejněna na str. 5 Časopisu KVL ČR 1/01.

Důvody přijetí § 11 odst. 6 Profesního řádu

Zástupce Komory při prvním jednání u Úřadu uvedl, že podle zákona o Komoře je tato povinnost chránit práva a zájmy svých členů. Právem člena Komory bezpochyby je, aby za práci dostal zaplacen. Komora se snažila chránit své členy proti nekalosoutěžnímu jednání jiných členů i chovatelů. Všichni veterináři – členové Komory jsou informováni (internet, časopis KVL ČR, doporučené dopisy v rámci okresního sdružení veterinárních lékařů) o tom, kteří zákazníci mají nevyrovnané závazky vůči některému z členů Komory (resp. všichni veterináři mají možnost dovědět se, že určitý chovatel nemá vyrovnané závazky vůči jinému veterináři). Tím, že nový veterinární lékař převezme takového chovatele, způsobí újmu kolegovi, což je v rozporu s dobrými mravy a etikou při výkonu veterinární činnosti (protokol z jednání str. 39 spisu P).

Ve správním řízení pak právní zástupce účastníka řízení dne 14.5.2003 uvedl, že důvodem přijetí ust. § 11 odst. 6 Profesního řádu byla rozšiřující se praktika a nedobrá

platební morálka chovatelů – odběratelů veterinárních služeb, většinou se jednalo o provozovatele velkochovů. V situaci, kdy tento chovatel řádně neplatil svému veterináři (nejednalo se o malé částky, šlo o desetitisíce i statisíce korun), veterinář odmítl uvedenému chovateli dál poskytovat své služby, protože by je poskytoval bezplatně a neměl jistotu zaplacení této další práce. Odmítnutí poskytovat dál veterinární služby nepředstavovalo pro chovatele problém, protože mohl objednat veterinární péči u jiného veterináře, který mohl zakázku přijmout bez ohledu na to, že chovatel je velkým dlužníkem jiného veterináře. Chovatel si tak mohl dál beztrestně a bez jakýchkoli omezení veterinární službu zajistit. Veterinární lékař, který vstoupil do smluvního vztahu na místo předchozího veterináře, tak v podstatě podpořil nedobré mravy takového chovatele.

Právní zástupce účastníka řízení uvedl, že veterináři, kteří neměli zaplacený své služby, začali na tento stav Komoře poukazovat. Rok 1998 byl vrcholným obdobím, kdy chovatelské firmy začaly vstupovat i do konkurzů (platební morálka chovatelů byla špatná, případně chovatelé byli sami v druhotné platební neschopnosti). Dotčení veterináři měli smluvní vztahy k jednomu či dvěma chovatelům, což byl jejich podstatný zdroj příjmů. Neplacení ze strany těchto zákazníků je přímo ohrožovalo v jejich podnikání. Nechtěli jít do přímého sporu k soudu – podat žalobu apod., protože stále čekali, kdy chovatel zaplatí. Omezovali své výkony u těchto chovatelů jen na nezbytné úkony – ohrožení zvířete apod., ale preventivní péči neposkytovali (např. prohlídku zdravotního stavu potřebnou v případě prodeje zvířete na jatka). Stávalo se, že v takovém případě chovatel zavolal jinému veterináři a ten takový úkon provedl.

Protože Komora vůči chovatelům nemohla nic dělat, tak v úvahu přicházejícím nástrojem, jak tomuto zabránit, byla úprava předmětného ustanovení Profesního řádu. K dotazu Úřadu, zda bylo cit. ustanovení Profesního řádu před jeho schválením projednáno nebo konzultováno se členy Komory, právní zástupce účastníka řízení uvedl, že Komora komunikuje se svými základními územními články – sdruženími veterinárních lékařů v okresech, která získávají podněty od členů ze svých oblastí. Podněty jsou tlumočeny na poradách konaných s vedením Komory. Dále uvedl, že řešení výše popsané situace okresní články již ponechaly na představenstvu a legislativní komisi KVL ČR. Členové Komory však mohli případně i na samotném sněmu navrhnout jiné znění tohoto ustanovení.

Dále právní zástupce účastníka řízení vysvětlil, že snížení úrovně veterinárního stavu spočívá v tom, že veterinární lékař, který zakázku u chovatele dlužníka převezme, nepomůže řešení daného vztahu dlužníka s věřitelem a poškozeného kolegu svým jednáním může uvrhnout do situace, kdy chovatel se již dál na něj neohlíží, protože mu má kdo zvířata ošetřovat. Na postiženého veterináře to může mít likvidační dopad, protože v daném teritoriu je např. jen jeden chovatel. Uvedl, že pokud je veterinář specialista na chov velkých zvířat, těžko může se svou odborností přejít na léčbu drobných domácích zvířat. Tento postoj veterinárního lékaře, který poškozuje svého kolegu, je snížením úrovně veterinárního stavu ve vztahu k celé popsané situaci.

K tomu, jak se Komora dozví o porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu ze strany svého člena, právní zástupce Komory sdělil, že je to na podnět poškozeného veterinárního lékaře. Ten jako znalec místních podmínek ví, kdo nastoupil místo něj k danému chovateli jako dodavatel služeb. Písemnou stížnost nebo žádost o prošetření tohoto neetického jednání konkrétního kolegy prošetřuje revizní komise.

K dotazu Úřadu, zda předložené nové znění § 11 odst. 6 Profesního řádu (tzn. znění s doplněním o další odstavce) představuje výklad či již závazný návrh změny předmětného ustanovení, který bude představenstvo předkládat sněmu Komory k projednání, účastník

řízení odpověděl, že jde spíše o jakési doporučení, jak by měla Komora v současné době vykládat zmíněné ustanovení. Důvodem je příprava nového zákona o Komoře, s jehož zněním bude muset Komora sladit své vnitřní předpisy. Změny § 11 odst. 6 pak bude účelné projednat spolu s ostatními změnami, které nový zákon o Komoře přinese. Pokud to tento nový zákon umožní, hodlá Komora v tomto duchu ustanovení § 11 odst. 6 doplnit. Zatím je třeba na celý text pohlížet jako na výklad, který představenstvo projednalo jako podklad pro jednání s Úřadem. (Protokol str. 8 spisu S).

Uplatňování § 11 odst. 6 Profesního řádu

Stížnosti na porušování povinností členů Komory prověřuje revizní komise Komory, která je povinna stíhat každé porušení povinností člena Komory, o němž se dozví. Dojde-li revizní komise v rámci svého šetření k závěru, že ze strany člena došlo k porušení např. vnitřních předpisů (mezi které patří i § 11 odst. 6 Profesního řádu), podá návrh na zahájení disciplinárního řízení čestné radě (viz § 2 a § 4 Disciplinárního řádu). Čestná rada záležitost projedná za účasti účastníků disciplinárního řízení, jimiž jsou zástupce revizní komise jako žalobce a obviněný veterinář. Průběh řízení před čestnou radou upravuje § 7 Disciplinárního řádu. Nejcitelnější uplatňovanou sankcí je vyškrtnutí ze seznamu členů Komory až na dobu 5 let. V souladu s § 5 zákona o Komoře představenstvo vyškrtne ze seznamu členů Komory toho, komu byla čestnou radou tato sankce uložena. Účastník řízení uvedl, že při úplném vyškrtnutí z tohoto seznamu musí veterinární lékař odevzdat Komoře osvědčení k výkonu činnosti, jímž se prokazuje jako osoba oprávněná poskytovat veterinární služby. (Pozn. Úřadu: členství v Komoře je zákonnou podmínkou pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti).

Všichni veterinární lékaři – členové Komory, byli s navrhovaným zněním ustanovením § 11 odst. 6 Profesního řádu seznámeni (viz výše - v Časopisu KVL ČR Speciál, vydaném v říjnu r. 1998 k připravovanému VII. sněmu Komory, s přijatým zněním na jednání tohoto sněmu Komory a prostřednictvím Časopisu KVL ČR č. 12/98, uveřejňujícího výsledky jednání VII. sněmu).

V období následujícím po VII. sněmu Komory byli členové Komory prostřednictvím periodicky vydávaného Časopisu KVL ČR informováni o chovatelích, kteří dluží za veterinární činnost. (na základě oznámení veterinářů dotčených neplacením) i o případech veterinářů, kteří porušili § 11 odst. 6 Profesního řádu.

A/ Vyrozumívání členů Komory o chovatelích – dlužnících:

Prověřením Časopisů KVL ČR, vydávaných v období následujícím po VII. sněmu Komory, Úřad zjistil celkem 11 oznámení veterinárních lékařů vztahujících se k § 11 odst. 6 Profesního řádu, resp. informujících o neplátcích chovatelích; z toho oznámení MVDr. J. bylo opakovaně uveřejněno 3x v různých číslech Časopisu KVL ČR.

Přehled uveřejněných oznámení:

1. V Časopisu KVL ČR č. 10/1999, na str. 19 (příloha spisu S, str. 12) bylo uveřejněno – (cit): „Protože se množí dotazy, jak postupovat proti neplatičům, zde otiskujeme názorný příklad“:

„Vážené kolegyně a kolegové,

oznamujeme Vám, že z trvalého několikaletého finančního napětí mezi námi a ZD....., které stále narůstá, budeme muset z důvodů naší vzrůstající platební neschopnosti výrazně omezit veterinární činnost (vyjma případů nadměrného utrpení zvířete nebo ohrožení jeho života) na farmách....., které byly našimi stálými zákazníky. K této

politováníhodné situaci došlo i po několikanásobných osobních a telefonických jednáních, i po snaze o jiné než přímé finanční vyrovnání, aniž by toto ohrozilo družstvo. Proto Vás prosíme, abyste z morálních a etických důvodů nepřijímali zakázky zmíněných farem. **Tímto jednáním byste nejen porušili § 11 odst. 6 Řádu KVL ČR**, ale uvedli byste nás vzhledem k výši dluhu zmíněného ZD do existenčních problémů, a proto jistě chápete, že **případného tzv. „kolegu“ bychom museli předat trestním orgánům KVL ČR**. Toto opatření bude trvat do doby úplného vyrovnání závazků vůči nám v souladu s § 11 čl. 6 Řádu KVL ČR a bude z naší strany po splnění výše uvedených podmínek písemně zrušeno. Se souhlasem předsedy OS KVL Plzeň-jih MVDr. Ho., který naše jednání stvrzuje svým podpisem, bude tento dopis dán na vědomí: všem kolegům a kolegyním na okrese Plzeň-jih, všem předsedům OS KVL sousedních okresů, nejvyšším orgánům KVL ČR.“ Oznámení učinil MVDr. V. K., a MVDr. I. K. (s uvedením jejich adres a telefonů), je zde také uveden předseda OS KVL Plzeň-jih MVDr. F. Ho.

2. V Časopisu KVL ČR č. 4/2000 na str. 15 (příloha spisu S, str. 27) byl uveřejněn text oznámení obdobného znění, jako pod bodem 1. výše. Oznámení uveřejňuje MVDr. R. K., spolupodepsáno je předsedou OS KVL Plzeň-sever, MVDr. O. B. a týká se dlužícího chovatele ..... Uvádí se v něm, že dotčený veterinář bude muset výrazně omezit veterinární činnost na této farmě, která je jeho stálým zákazníkem. K této situaci dochází po několikanásobných jednáních o finančním vyrovnání s uvedenou farmou, uzavřené dohody však nebyly dodrženy a dluh stále narůstá. Obsahuje rovněž výzvu (cit): „**Proto Vás prosím, abyste z morálních a etických důvodů nepřijímali zakázky na zmíněné farmě. Tímto jednáním byste nejen porušili § 11 odst. 6 Řádu KVL ČR**, ale uvedli byste mne vzhledem k výši dluhu do vážných problémů. Proto jistě chápete, že **případného „tzv. kolegu“ bych musel předat trestním orgánům KVL ČR**.“ Dále je m.j. uvedeno – (cit.): „Se souhlasem předsedy OS KVL Plzeň-sever, MVDr. O. B., který mé jednání potvrzuje svým podpisem, bude tento dopis dán na vědomí: - všem kolegyním a kolegům okresu Plzeň-sever, všem předsedům OS KVL sousedních okresů, nejvyšším orgánům KVL ČR, Okresní veterinární správě Plzeň-sever, přílehlým farmám farmě....., aby nedocházelo k mylným informacím o veterinární činnosti.“
3. V Časopisu KVL ČR č. 5/2000 na str. 16 (příloha spisu S, str. 29) bylo uveřejněno oznámení týkající se chovatele...., podané MVDr. S. N. Uvádí nezbytnost omezení veterinární činnosti na farmách chovatele (vyjma případů nadměrného utrpení zvířete ...) a obsahuje rovněž výzvu k nepřijímání závazků u tohoto chovatele s tím, že by toto přijetí bylo porušením § 11 odst. 6 Profesionálního řádu. Uvádí též výčet subjektů, jimž bylo oznámení zasláno na vědomí.
4. V Časopisu KVL ČR č. 7/2000 na str. 21 (příloha spisu S, str. 34) byl uveřejněn obdobný text oznámení MVDr. K. S. o chovateli ZD ....., jako je pod bodem 1. tohoto přehledu.
5. V Časopisu KVL ČR č. 1/2001 na str. 7 (příloha spisu S, str. 41) byl uveřejněn tento text – (cit.): „Omluva kolegovi Ste. - kolego, omlouvám se Ti za to, že jsem dne 17.4.2000 napsal veterinární osvědčení na dodávku jatečné drůbeže zastájenou na farmě....., v době, kdy jsi tam působil jako ošetřující veterinární lékař. **Neuvědomil jsem si, že toto je v rozporu s platnými řády KVL ČR**. Tímto jsem ti nechtěl způsobiti žádných nepříjemností. V Brně dne 9.12.2000, P. S.“

6. V Časopisu KVL ČR č. 2/2001 na str. 7 (příloha spisu S, str. 43) bylo uveřejněno oznámení MVDr. P. P. o omezení jeho veterinární činnosti u chovatele dlužníka ....., obdobného znění, jako je pod bodem 1. tohoto přehledu.
7. V Časopisu KVL ČR č. 4/2001 na str. 14 (příloha spisu S, str. 47) bylo uveřejněno oznámení MVDr. V. Z., následujícího znění (cit.): „Firma ... je v platební neschopnosti a dluží mi za veterinární činnost za rok 1999, 2000 a 2001 značnou částku. **Toto oznámení dávám na vědomí pro ostatní veterináře, s ohledem na § 11 odst. 6 profesního řádu Komory vet. lékařů.**“
8. V Časopisu KVL ČR č. 5/2001 na str. 8 (příloha spisu S, str. 49) bylo uveřejněno oznámení MVDr. P. J. následujícího znění – (cit.): „S ohledem na § 11 odst. 6 Profesního řádu KVL oznamuji všem kolegům, že firma ..... je mým dlouhodobým dlužníkem“. Dále se v textu uvádějí podrobnosti o jednateli firmy a ustájení koní, z nichž 6 vyjmenovaných koní je připraveno pro dostihovou sezónu. Jejich krevní testy a vakcinace jsou platné jen do května 2001 a bude nutné je obnovit. V následujícím textu je m.j. uvedeno – (cit.): ...“proto žádám všechny kolegy o respektování výše uvedeného paragrafu Profesního řádu KVL ČR.“
9. V Časopisu KVL ČR č. 2/2002 na str. 18 (příloha spisu S, str. 63) bylo uveřejněno opětovné oznámení MVDr. P. J. – s uvedením, že je nucen znovu uveřejnit dané oznámení, neboť dosud nedošlo ze strany dlužníka k vyrovnání dluhu (m.j. v něm vyjmenovává koně, u nichž bude nutno provést před nastávající dostihovou sezónou vakcinaci a testy krve se záznamem do zdravotního průkazu koně).
10. V Časopisu KVL ČR č. 5/2002 na str. 23 (příloha spisu S, str. 68) bylo uveřejněno MVDr. F. H. následující oznámení – (cit.): „S ohledem na § 11 odst. 6 profesního řádu KVL ČR oznamuji všem kolegům, že farma ... ..je mým dlouhodobým dlužníkem (od r. 1995). Vzhledem k tomu, že již několik let zde neprovádím žádnou kurativu, mám důvodné podezření, že ji provádí jiný kolega. Žádám všechny kolegy o respektování výše uvedeného paragrafu profesního řádu. Po vyrovnání dluhů bude toto písemně oznámeno.“
11. V Časopisu KVL ČR č. 2/2003 na str. 10 (příloha spisu S, str. 80) bylo uveřejněno třetí oznámení MVDr. P. J., ve znění, citovaném výše ve 3. odstavci odůvodnění tohoto rozhodnutí.
12. V Časopisu KVL ČR č. 3/2003 na str. 30 (příloha spisu S, str. 87) bylo uveřejněno MVDr. D. S. následující oznámení (cit): „Upozorňuji kolegy, že p....., bytem....nemá vůči mé osobě vyřízeny své závazky. Předpokládám, že vyhledá nebo již vyhledala pomoc jiného kolegy z blízkého okolí. Upozorňuji na § 11 odst. 6 Profesního řádu KVL“- (následuje odcitování jeho přesného znění).

Z uveřejněných oznámení vyplývá, že ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu bylo a je členům Komory známo, jeho plnění bylo samotnými členy Komory sledováno a veterináři postižení neuhrazováním svých služeb ze strany chovatelů se dovolávali jeho dodržování ze strany ostatních členů Komory (často s upozorněním na možnost postihu).

B/ Případy porušování § 11 odst. 6 Profesního řádu řešené příslušnými orgány Komory:

Úřad vyžádal od účastníka řízení přehled všech případů porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu, které byly projednávány od účinnosti předmětného ustanovení příslušnými orgány Komory, a to revizní komisí a čestnou radou Komory, jakož i výsledky těchto projednání.

Bylo zjištěno, že celkem bylo Komoře oznámeno a projednáno její revizní komisí 6 případů veterinářů pro porušení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu.

Obvinění veterináři:

MVDr. S. - leden 1999 (projednán 2x v důsledku opětovného porušení)

MVDr. W. - březen 1999

MVDr. B. - srpen 1999

MVDr. H. - leden 2001

MVDr. Sl. - říjen 2002

MVDr. P. - prosinec 2002.

(Případy projednané revizní komisí - viz str. 148 spisu S, k tomu případ MVDr. B. viz str. 79 spisu P).

Z uvedených případů byl 1 případ ukončen v revizní komisí bez předložení čestné radě (MVDr. P.). Důvodem nepředložení tohoto případu čestné radě bylo zpětvzetí stížnosti stěžovatelem (MVDr. Ž.), kterému mezitím chovatel pohledávku uhradil (str. 148 spisu S).

Zbývajících 5 případů veterinářů bylo revizní komisí předloženo **čestné radě**, která je projednala s následujícím výsledkem:

- MVDr. S. bylo dle rozhodnutí čestné rady ze dne 6.5.1999 (str. 71 spisu P) uloženo disciplinární opatření ve formě podmíněného vyškrtnutí ze seznamu členů Komory na dobu 6 měsíců.
- MVDr. W. bylo dle rozhodnutí čestné rady ze dne 6.5.1999 (str. 74 spisu P) uloženo disciplinární opatření ve formě podmíněného vyškrtnutí ze seznamu členů Komory na dobu 6 měsíců.
- MVDr. S. byl **opětovně** projednán čestnou radou pro porušení v době trvání dříve uloženého podmíněného vyškrtnutí ze seznamu členů Komory; dle jejího rozhodnutí ze dne 28.8.1999 mu bylo uloženo disciplinární opatření - **vyškrtnutí ze seznamu členů Komory na dobu 6 měsíců** (str. 77 spisu P).
- MVDr. B. byl dle rozhodnutí čestné rady ze dne 4.12.1999 (str. 79 spisu P) v plném rozsahu zproštěn obžaloby. Důvodem bylo zjištění, že oba veterinární lékaři (stávající i nový, který zakázku chovatele převzal) poskytují nadále své služby chovateli (stěžovatel v rozsahu 2/3, obviněný veterinář v rozsahu 1/3) a pohledávky obou veterinárních lékařů jsou průběžně placeny.
- MVDr. H. bylo dle rozhodnutí čestné rady ze dne 2.6.2001 (str. 81 spisu P) uloženo disciplinární opatření ve formě podmíněného vyškrtnutí ze seznamu členů Komory na dobu 1 roku. Následně na základě opravného prostředku MVDr. H. dle § 18 zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře, čestná rada v autoremeduře dne 11.8.2001 zrušila své rozhodnutí ze dne 2.6.2001, neboť bylo prokázáno vyřešení záležitosti mezi stěžovatelem a obviněným (zrušení rozhodnutí viz str. 83 spisu P).
- MVDr. Sl. - jeho případ byl postoupen revizní komisí čestné radě, která zrušila stížnost a projednání případu ukončila v březnu 2003, neboť stěžovatel (MVDr. P.) svou stížnost písemně odvolal (kopie ukončení případu str. 87 spisu P, dále též str. 148 spisu S).

(Přehled projednávaných případů str. 59 - 61 spisu P). Úřad prověřil všechny výtisky Časopisu KVL ČR vydané od listopadového sněmu Komory; nezjistil žádné další případy

projednávaného porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu (odlišné od případů, předložených Úřadu Komorou).

Z uvedených zjištění a podkladů vyplývá, že po celou dobu účinnosti ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu se příslušné orgány Komory zabývaly případy jeho porušování ze strany členů Komory a při prokázaném porušení bylo toto jednání čestnou radou v souladu se zákonem o Komoře a Disciplinárním řádem Komory sankcionováno. Ani v jednom případě prokázaného porušení nebyla využita sankce ve formě písemného napomenutí či uložení pokuty dle § 17 odst. 1 písm. a) a b) zákona o Komoře.

C/ Informování členů Komory o projednávaných případech porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu příslušnými orgány Komory.

O činnosti revizní komise a čestné rady jsou členové Komory průběžně informováni v jednotlivých číslech Časopisu KVL ČR. Revizní komise informovala o souhrnném počtu stížností, jimiž se zabývala a kterého ustanovení vnitřního předpisu Komory se týkaly. Čestná rada informovala o disciplinárním řízení u konkrétních případů porušování § 11 odst. 6 Profesního řádu a jeho výsledku.

Např. v Časopisu KVL ČR č. 5/1999 byla na str. 2 uveřejněna informace o dvou případech porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu i o uložených sankcích (případ MVDr. I.S. a MVDr. J.W.). Pozn. Úřad: jde o případy obviněných veterinářů MVDr. S. a MVDr. W. V textu bylo pro ostatní členy Komory dostatečně objasněno, že došlo k porušení ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu (s odcitováním jeho znění). (Příloha spisu S, str.7).

V Časopisu KVL ČR č. 10/1999 byly na str. 1 v úvodníku uvedeny informace předsedy čestné rady - MVDr. Soukala, k § 11 odst. 6 Profesního řádu. Uvádí se v něm – (cit.): ...“Proto byl na sněmu KVL ČR přijat doplněk Profesního řádu, který v § 11 odst. 6 zakazuje veterinárnímu lékaři přijmout práci v zemědělském podniku, který nemá vyrovnané závazky vůči kolegovi, který tam dojížděl doposud, vyjma akutní a neodkladné péče. Toto ustanovení je dosti účinným tlakem za předpokladu, že je respektováno samotnými veterinárními lékaři. V letošním roce řešila čestná rada dva případy porušení tohoto ustanovení. V obou případech potrestala provinivší se kolegy podmíněným vyloučením z KVL ČR“. Uvádí se dále, že ve druhém projednaném případě musela čestná rada sáhnout k nejtvrdějšímu opatření a kolega byl na dobu 6 měsíců vyškrtnut ze seznamu členů Komory. Je zde také uvedeno, že v prvním případě obvinil předseda dotčeného zemědělského družstva (ZD) předsedu čestné rady, že se snaží družstvo zlikvidovat, protože jim nikdo nenapíše veterinární osvědčení a oni nemohou prodávat dobytek, a že je nutí využívat služeb veterináře, s jehož prací nejsou spokojeni, zatímco ten, který dle jejich názoru pracuje lépe, pro ně pracovat nemůže. Dle předsedy čestné rady si ZD za své peníze může zvolit libovolného kolegu, ale nejdříve musí uhradit dlužnou částku nebo nabídnout takový splátkový kalendář, se kterým bude kolega věřitel souhlasit.

Na str. 7 téhož Časopisu je pak obsažena informace ze zasedání čestné rady o zmíněném opětovném porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu ze strany MVDr. I.S., a uloženém nejvyšším trestu – vyškrtnutí ze seznamu na dobu 6 měsíců. (Příloha spisu S, str. 11).

Obdobně v Časopisu KVL ČR č. 7/2001 na str. 4 je uveřejněna informace o projednání případu porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu MVDr. H. a o uložené sankci (stěžovatel MVDr. St.) – viz příloha spisu S, str. 53. V Časopisu KVL ČR č. 10/2001 na str. 5 je

uvedena stručná informace o projednání žádosti o vydání opravného prostředku proti rozhodnutí senátu z 2.6.2001 k žádosti Dr. St. - viz příloha spisu S, str. 55.

V Časopisu KVL ČR č. 6/2003 je na str. 4 stručná informace o stažení žaloby na Dr.L.S. (Pozn. Úřad – jedná se o MVDr. Sl. - viz příloha spisu S, str. 90).

Závěrem lze konstatovat, že členové Komory byli průběžně v Časopisu KVL ČR informováni o projednávaných případech porušení ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu a o uloženém postihu.

Výpovědi svědků

Úřad vyslechl jako svědky čtyři veterinární lékaře, členy Komory, z nichž dva – MVDr. H. a MVDr. S., byli za porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu potrestáni (viz výše). Dále Úřad vyslechl dva chovatele, u nichž došlo k převzetí veterinární činnosti jiným než stávajícím veterinářem a toto převzetí zakázky bylo řešeno příslušným orgánem Komory.

MVDr. H. uvedl, že ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu je mu známo. Komora má své vnitřní předpisy, jimiž se členové mají řídit. Ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu mělo v jisté době zabraňovat tomu, aby některý veterinář nezasahoval do bývalých obvodů jiného veterináře. V polovině roku 1991 vstoupili veterináři do privatizace a každý veterinář měl svůj obvod a tedy práci. V souvislosti s tím, že začalo ubývat hospodářských zvířat, zatímco veterinářů přibývalo, začal probíhat mezi nimi konkurenční boj. Byla to záležitost i chovatelů, kteří si mohli začít vybírat mezi veterináři, takže některým stávajícím řekli, že s nimi končí a nastoupil tam jiný veterinář. Stalo se, že chovatel původnímu veterináři dlužil i několik měsíců finanční prostředky; „odstavený“ veterinář se často ke svým penězům nedostal. Tady Komora chtěla napomoci, aby k chovateli nesměl nastoupit nový veterinář, dokud se uvedený chovatel s původním veterinářem nevyrovná, případně neuzavře dohodu o tomto vyrovnání. Svědek dále uvedl, že nově nastupující veterinář by měl vyrozumět o svém nástupu u chovatele původního veterináře, neboť i z profesního hlediska si mají předávat informace o zdravotním stavu chovu nezbytné pro další výkon činnosti. Předmětné ustanovení Profesního řádu bylo poplatné určitému období, kdy docházelo k celkové restrukturalizaci zemědělství. Svědek se domnívá se, že v současné době nemá toto ustanovení žádné opodstatnění (proč by si měl chovatel ponechat veterináře, který není z jeho pohledu natolik odborně zdatný, i když třeba chovatel veterináři něco dluží). Svědek popsal okolnosti svého převzetí zakázky u chovatele krůt, u něhož předtím působil jiný veterinář (MVDr. St., který si podal stížnost na Komoru), jakož i průběh jednání u orgánů Komory. Svědkovi bylo čestnou radou uloženo disciplinární opatření - podmíněné vyškrtnutí se seznamu členů Komory na 1 rok, proti kterému podal žalobu k soudu. Na základě zpětvzetí obvinění ze strany stěžovatele mu následně čestná rada zrušila trest v celém rozsahu. Ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu bylo podle něj ze strany členů Komory využíváno zejména v období po jeho přijetí; členové oznamovali Komoře jeho porušení. Dále též uvedl, že je v daném oboru běžné, že chovatel v nějakém cyklu či po určitou dobu veterináři dluží a k vyrovnávání částky dochází např. i v dohodnutých splátkách. (Str. 65 - 70 spisu S).

Svědek MVDr. S. uvedl ve výpovědi, že je mu předmětné ustanovení Profesního řádu známo, a že se jím měla zajistit vymahatelnost pohledávek od chovatelů. Pokud se chovatel rozhodl změnit veterináře, tak tento nový veterinář, který by jinak k chovateli nastoupil, nesměl péči o stádo chovatele převzít (vyjma akutních případů pomoci zmíněných v tomto ustanovení), dokud se chovatel s původním veterinářem nevyrovnal. Svým způsobem tak byli chovatelé vystaveni tlaku, aby své závazky vůči dosavadnímu veterináři splnili. Vzniklo to v důsledku v té době katastrofální hospodářské situace v zemědělství, kdy zemědělské podniky byly ztrátové a veterináři nemohli bez úhrady od chovatelů léky a výkony dál poskytovat,

protože se sami zadlužovali. Z těchto důvodů se na sjezdu Komory dospělo k uvedenému řešení. Popsal dále okolnosti převzetí zakázky u chovatele, které následně příslušný orgán Komory posoudil jako porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu. Uvedl, že se na něj obrátil chovatel vepřového žíru, který měl užitkový i rozmnožovací chov. V té době byla nízká výkupní cena vepřového, která nepokrývala výrobní náklady a chovatelé při prodeji na jatka nedostali ani to, co do chovu vložili. Tím se chovatel dostal do dluhů vůči veterináři. Nový majitel farmy nabídl tomuto veterináři úhradu dluhů svého předchůdce formou splátkového kalendáře (svědkovi o tom předložil písemný doklad). Veterinář tuto nabídku nepřijal, chtěl celý dluh najednou s tím, že jinak k chovateli nebude jezdit. Svědek uvedl, že mu to přišlo vůči chovateli „nefér“, protože v chovu neměl kdo zajišťovat komplikované případy porodu, či vystavovat osvědčení zdravotního stavu zvířat potřebná při jejich prodeji na jatka, takže v chovu začal přerůstat žír. Tím ještě více klesala výkupní cena těchto zvířat, protože ta se dodávají na jatka v určité optimální váze, a při vyšší váze je chovatel postihován srážkami z ceny. Chovateli pak vznikají též ztráty s dalším krmením těchto zvířat. Svědek po zvážení všech okolností začal k chovateli jezdit, přičemž se dohodli na úhradě každé jednotlivé návštěvy. Bylo mu známo, že toto jednání může být postiženo disciplinárním opatřením jako porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu. Domníval se však, že doloží-li všechny okolnosti, obhájí u Komory svůj postup. Na základě stížnosti předchozího veterináře mu čestná rada uložila trest podmíněného zákazu výkonu činnosti - podmíněné vyškrtnutí ze seznamu členů Komory, přičemž jeho argumenty nebyly vzaty v úvahu. Podal proti rozhodnutí odvolání a domníval se, že rozhodnutí čestné rady bude platit až po jeho vyřízení. Mezitím vyplnil chovateli ještě několik málo kusů osvědčení a obratem byl znovu předvolán na čestnou radu Komory, kde mu ukázali kopie těchto osvědčení s tím, že porušil podmínku. Bylo mu uloženo disciplinární opatření ve formě vyškrtnutí ze seznamu členů Komory na dobu 6 měsíců, čímž nemohl po uvedenou dobu vůbec vykonávat veterinární činnost. Od soudní žaloby upustil, neboť by to pro něj představovalo další výdaje. Po uvedenou dobu 6 měsíců si hledal jiné práce; uvedl, že lze např. provádět činnosti veterinárního technika. Zmínil také, že Komora jeho případ zveřejnila s uvedením celého jeho jména, proti čemuž se písemně ohradil; bylo mu to však zdůvodněno již pravomocným disciplinárním opatřením. K dotazu Úřadu na možné důsledky neprovádění preventivní činnosti (např. vakcinace apod.) u zvířat chovatele, svědek uvedl, že neprovádění preventivní činnosti vede ke snížení imunity v chovu proti různým nákazám a v případě vypuknutí nákazy i k úhynům a zvýšeným výdajům, protože léčba je vždy dražší, než prevence. (Str. 54-58 spisu S)

Svědek MVDr. So. byl předsedou čestné rady Komory v roce 1998 a 1999 (působil v ní od VI. sněmu Komory konaného 29.11.1997 do VIII. sněmu Komory konaného v prosinci 1999 – viz složení čestné rady str. 151-152 spisu S). Rovněž tento svědek sdělil, že je mu ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu známo. Uvedl, že Komora má hájit zájmy svých členů a to i vůči vnějším vlivům, se kterými se setkávají. Předmětné ustanovení bylo přijato spíše kvůli veterinářům, kteří poskytovali služby velkochovům a nebyly jim hrazeny. Veterinář účtuje velké částky za léky a vakcíny a v důsledku neplacení od chovatele se dostává do platební neschopnosti vůči distributorům léků. Když se veterinář dožadoval zaplacení, chovatel o jeho služby přestal mít zájem a zajistil si veterináře jiného. Veterinářů je ve vztahu ke stavům dobytka nadbytek (v období, kdy bylo zmíněné ustanovení sněmem přijato, šly stavy dobytka rapidně dolů). Každý se snažil někde u chovatele uchytit, takže nehleděl na to, že tento chovatel dluží jinému veterináři. Proto se Komora snažila tuto situaci řešit, přičemž kterýkoliv veterinář mohl poskytovat chovateli služby při akutním ohrožení života či utrpení zvířete, nemohl pouze u takového chovatele poskytovat pravidelnou preventivní péči, tzn. vakcinaci, vystavování veterinárních osvědčení a podobné úkony. Pokoušeli se tímto přinutit chovatele, aby se se svými veterináři finančně vyrovnali a

zachránit tak veterináře s velkými pohledávkami vůči chovatelům od krachu. O dlužících chovatelích byli členové Komory informováni ze strany postiženého veterináře na schůzích okresního sdružení Komory; ten vyrozumíval i veterináře působící v okruhu daného chovatele a upozorňoval je, že chovatel mu dluží a aby k němu také nejezdili. Pokud někdo nerespektoval předmětné ustanovení Profesního řádu, podávali dotčení veterináři Komoře stížnosti na takové kolegy. K dotazu Úřadu, jaké možnosti měl chovatel, který dlužil veterináři (a ten k němu odmítl dál jezdit), při zajištění pravidelné preventivní péče o svůj chov (včetně vystavování osvědčení k přemístění zvířete), jestliže se jiný veterinář převzetím péče u takového chovatele vystavoval postihu Komory, svědek sdělil, že chovatel měl dvě možnosti: buď zaplatit dluh, nebo dohodnout splátkový kalendář (byl-li dodržován, tak zmíněná omezení padala). V případě nedohody o splátkovém kalendáři, či nemožnosti jeho plnění, se preventivní péče neposkytovala; poskytována byla pouze veterinární péče akutního charakteru. Uvedl dále, že (cit.): „nejvíce chovatele bolelo nevystavování osvědčení o zdravotním stavu zvířat potřebné pro jejich přesun na běžnou porážku, protože když nedostal osvědčení, nepřevzali mu zvířata na jatka a on nic neutřížil.“ V případě nutné porážky šlo o akutní záležitost. K dotazu Úřadu, kde měli získat chovatelé prostředky na umoření svého dluhu veterináři, jestliže z důvodu nezískání osvědčení nemohli prodat zvířata, svědek uvedl, že v takových případech se nikdy nejednalo o první nezaplacení ze strany chovatele; veterinář se snažil nějakou dobu bez úhrady za své služby u chovatele vydržet. Pokud by veterinář u dlouhodobějšího dluhu dál vystavoval osvědčení, chovatel by zvířata prodal, ale peníze by veterináři nedal s tím, že je potřebuje na něco jiného – na krmivo, opravy apod. Svědek uvedl (cit.): „jakmile se toto ustanovení přijalo, tak už to nějak fungovalo samo – kdy si to kolegové veterináři sami hlídali a dodržovali“. Uvedl také (cit.): „Nejčastěji jsem byl vystaven telefonátům ze strany chovatelů, kteří mi nadávali, že žádný veterinář nemůže péči převzít, ale argumentovali vždy, že jsou se stávajícím nespokojeni a chtějí veterináře jiného. Já jsem jim v podstatě říkal, že mají ty dvě možnosti, jak si péči zajistit, tj. zaplatit, nebo dohodnout a plnit splátkový kalendář“. Svědek rovněž uvedl, že trest vyškrtnutí ze seznamu uložila čestná rada jen jednou, a to na půl roku. Dále sdělil (cit.): „Já jsem ten půlrok sice nesl těžce, ale v podstatě Komora, kdyby jednala jinak, tak by ztratila svou tvář. Kdybychom řekli tomuto veterináři jen – to nám nedělej, tak veškerá naše předchozí snaha byla k ničemu.“ Svědek dále potvrdil, že nejsou upravena kritéria, na nichž závisí druh a výše uloženého nápravného opatření v konkrétním případě. Čestná rada při posuzování porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu rozhoduje na základě svých zkušeností. Přihlíží však k tomu, jaký trest byl v minulosti uložen za určité porušení. (Str. 80-85 spisu S).

Vyslechnut byl dále MVDr. J., jehož oznámení o chovateli dlužníkovi zajistil Úřad na internetových stránkách Komory (viz výše). Také jemu je známo ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu; mělo pomoci řešit platební neochotu chovatelů (neboť ne všichni byli neschopní své závazky hradit), kteří místo aby zaplatili veterináři za poskytnuté služby, přecházeli k jinému veterináři. Uvedl – cit.: „Ustanovení mělo řešit to, aby kolega - další veterinář, nezačal u chovatele poskytovat odbornou veterinární činnost do té doby, nežli chovatel vyrovná své předchozí dluhy u veterináře, který u něj naposledy působil.“ Oznámení poslal písemně na sekretariát Komory se žádostí o zveřejnění v Časopisu KVL ČR, který dostane měsíčně zdarma každý člen Komory. Na internetu se objevilo snad jako výťah z tohoto Časopisu, on sám o jeho umístění na www stránky Komory nežádal (oznámení není určeno pro veřejnost, nýbrž pro veterináře). Posílal je od roku 2000 (v němž mu veterinární činnosti přestaly být hrazeny) Komoře každý rok – tedy i v roce 2003, aby informoval své kolegy o chovateli - dlužníkovi (přičemž se mu dosud nepodařilo zjistit, který veterinář této společnosti poskytuje služby; považuje však za vyloučené, že by koně byli cca 3 roky bez veterinární péče). Dále popsal, že je běžnou praxí, že veterinář upozorní svého kolegu - (cit.):

„...tys začal jezdit k chovateli, který mně dluží, ustanovení § 11 odst. 6 je všem známo. Je pak správné, aby kolega např. zvedl telefon a chovateli řekl: Podívej, dlužíš mému kolegovi, takže nejdřív uhrad' tyto závazky a pak můžeme bez problému v poskytování veterinární péče pokračovat.“ Svědek dále uvedl, že veterináři starající se ambulantně o malá zvířata, dostávají zaplacení v hotovosti po provedení úkonu. Odhaduje, že jde cca o 70 - 80 % všech veterinářů s osvědčením. S problémy nejčastěji způsobenými platební neschopností podniků se potýkají terénní veterináři, kteří poskytující péči velkým zvířatům, neboť účtují především na faktury. K četnosti porušování ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu ze strany členů Komory uvedl, že se jedná o naprosto ojedinělé případy (pozn.: Úřad: svědek je v období r. 2002 - 2003 členem čestné rady KVL ČR). (Str. 120 -125 spisu S).

Úřad vyslechl také dva chovatele, kteří se setkali s uplatňováním ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu.

Ing. H. působil ve firmě, která produkovala chovné prasničky a vykrmovala bravce pro jatka. Získal ji na úhradu své pohledávky za dodávky krmiva. Po převzetí firmy přislíbil dosavadnímu veterináři průběžnou úhradu poskytovaných služeb a současně v rámci možností firmy, umořování starého dluhu předchozího vlastníka farmy. Umořovat starý dluh se dařilo jen minimálně, veterinář začal naléhat na jeho splacení a protože toho firma nebyla schopná, hrozil zastavením péče, což následně učinil. Tím se zastavilo vystavování osvědčení o zdravotním stavu, potřebné ke každému pohybu zvířat – ať již přesunu žíru na jatka, či k prodeji prasniček nebo převozu selat z farmy na farmu. V první fázi svědek pozval jiného veterináře a ten určitou dobu služby poskytoval. Poté mu však tento veterinář oznámil, že Komora má ve svém vnitřním předpisu ustanovení, že veterinární lékař nesmí vykonávat péči u chovatele, který dluží jinému veterináři a proto nemůže dál veterinární činnost pro jeho farmu vykonávat. Původní veterinář rozšířil informaci o dlužníkovi ve veterinárních i chovatelských kruzích v celém okrese, takže když svědek požádal dalšího veterináře, ten mu z týchž důvodů, jaké uvedl předchozí veterinář, rovnou převzetí péče odmítl. Svědek uvedl, (cit.): „Na koho jsem se obracel byli v podstatě se mnou známí, ale vyloženě se báli péči převzít“. Třetí veterinář mu sice sdělil, že se nebojí péči převzít, ale za dva dny mu oznámil, že z týchž důvodů (jaké uvedli jeho předchozí kolegové) končí. Svědek popsal, jaké problémy mu z tohoto postupu veterinářů začaly vznikat a jak došlo k navázání spolupráce s MVDr. S. (který byl následně ze strany Komory za převzetí péče disciplinárně postižen). Uvedl dále – (cit.): „Naprosto jednoznačně byl obrovský zájem o zakázku v naší farmě, veterináři práce moc nemají, farma byla z tohoto pohledu pro ně velice zajímavá, ale na druhé straně tady byl jejich strach z toho ustanovení a to mi také všichni řekli jako důvod, proč u nás nakonec nenastoupili. Nebylo to rozhodně proto, že by měli obavy z nezaplacení svých služeb.“ (Str. 74 - 77 spisu S).

Svědek Ing. Li. v rámci své podnikatelské činnosti chová jatečné krůty a krocany. Uvedl, že je pravdou, že měli vůči veterináři faktury po lhůtě splatnosti, na druhé straně ale uplatňovali po veterináři úhradu škody, kterou jim svou činností způsobil. Svědek nebyl spokojen s jeho službami a spolupráci ukončil. Záležitost se řešila jako profesní spor ohledně správnosti postupu veterináře při diagnostikování nákazy, která na farmě vznikla. Také on hledal jiného veterináře pro svůj chov. Svědek dále uvedl (cit.): „Oslovili jsme několik veterinářů z našeho regionu a každý se mě ptal, zda máme vyrovnané dluhy a platby vůči dosavadnímu veterináři. Řekl jsem, že je to v řešení a na to každý z nich řekl, že pokud nemáme vyrovnané platby k dosavadnímu veterináři, že by ho Komora mohla postihnout za to, že u mne nastoupí.“ Nakonec přesvědčil MVDr. H. a tomu řekl, že považuje své závazky s původním veterinářem za vyrovnané. Tento veterinární lékař byl následně za převzetí péče u

daného chovatele ze strany Komory disciplinárně postižen. (Str. 86 - 89 spisu S).

Svědék přiložil kopie korespondence, týkající se daného případu, mezi nimi i kopii odpovědi předsedy čestné rady KVL ČR ze dne 19.6.2001, zaslanou svědkovi. Uvádí se v ní, že pokud došlo k porušení veterinárního zákona ze strany původního veterináře, je k řízení kompetentní příslušná okresní veterinární správa. Dále pak - (cit.): „Z hlediska čestné rady je dáno jednoznačné porušení Profesního řádu ze strany MVDr. H. V případě, že však budou z Vaší strany uhrazeny dluhy vůči MVDr. St., není důvod, aby u Vás MVDr. H. nevykonával nadále odbornou veterinární činnost. KVL ČR Vám rozhodně neupírá Vaši volbu veterinárního lékaře, z titulu ochrany oprávněných zájmů svých členů však chrání MVDr. St., který má vůči Vám pohledávku za provedenou odbornou veterinární činnost.“ (Str. 91 spisu S).

Hodnocení výpovědí svědků:

Svědkové - veterinární lékaři, potvrdili, že členům Komory je známo ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu. Komora se jeho přijetím snažila pomoci při řešení problémů neplacení veterinárních služeb ze strany chovatelů, kteří místo aby zaplatili dosavadnímu veterináři za poskytované služby, přecházeli k jinému veterináři. Předmětné ustanovení bylo přijato v období, kdy se projevila převaha nabídky veterinárních služeb nad poptávkou, což zostřílo konkurenci mezi veterináři. V té době došlo také ke zhoršení plnění plateb ze strany chovatelů. Předmětné ustanovení mělo vytvořit větší tlak na chovatele k plnění jejich závazků. Vyslechnutí svědci – členové Komory, shodně chápali obsah ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu tak, že veterinární lékař nesmí převzít zakázku chovatele (péči o zvířata v chovu), dokud tento nesplatí svůj dluh dosavadnímu veterináři, případně neuzavře dohodu o vyrovnání a nezačne ji plnit. Výsledky potvrdily, že veterináři - členové Komory, toto ustanovení dodržovali a také si hlídali jeho plnění tam, kde chovatel nehradil své závazky (viz např. výpověď MVDr. So.). Případy nedodržování předmětného ustanovení oznamovali dotčení veterináři Komoře a rovněž informovali ostatní členy Komory prostřednictvím Časopisu KVL ČR i okresních sdružení Komory o dlužících chovatelích. Z jednotlivých čísel Časopisu KVL ČR byli všichni členové Komory informováni o případech veterinářů, kteří ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu porušili, jakož i o sankci, která jim byla uložena. Dva z vyslechnutých svědků se přímo setkali s postihem Komory za porušení tohoto ustanovení. Svědkové dále potvrdili, že sankce za porušení citovaného ustanovení ve formě vyškrtnutí ze seznamu členů Komory na stanovenou dobu představuje citelný postih, neboť veterinář nemůže vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost, a to jak podnikatelským způsobem, tak i v pracovněprávním vztahu k jinému veterináři. Takto postižený veterinární lékař by mohl pouze vykonávat nižší funkce na úrovni veterinárního technika, nesměl by však osvědčovat zdravotní stav zvířat (viz např. výpověď svědka MVDr. So. či MVDr. H.).

Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že dodržování § 11 odst. 6 Profesního řádu členy Komory pak bránilo chovatelům dlužícím za veterinární činnosti získat jiného veterináře pro poskytování zejména veterinární preventivní činnosti, což těmto chovatelům mohlo způsobovat i ekonomické problémy.

Vyslechnutí chovatelé ze svých zkušeností při hledání veterinárního lékaře potvrdili, že členové Komory jsou si vědomi své povinnosti plnit ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu a také toto ustanovení plnili (při nabídce těchto chovatelů na převzetí péče v jejich chovu se všichni oslovení veterináři dotazovali, zda chovatel má vyrovnány platby se svým původním veterinářem a v případě nejistoty o splnění závazků odmítali převzít veterinární činnost v jejich chovech z obavy před postihem Komory za porušení citovaného ustanovení

Profesního řádu). Pro takové chovatele bylo obtížné získat veterinárního lékaře a zajistit veterinární činnost v chovu (kromě akutních případů). Vyslechnutí chovatelé uvedli, že jim plnění předmětného ustanovení Profesního řádu členy Komory způsobovalo ekonomické ztráty.

Vymezení relevantního trhu

Pro správné posouzení případu je nezbytné vymezit relevantní trh, na kterém došlo či mohlo dojít k narušení hospodářské soutěže v důsledku popsání rozhodnutí sdružení soutěžitelů.

Dle ustanovení § 2 odst. 2 zákona je relevantním trhem trh zboží, které je z hlediska jeho charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedících území.

Relevantní trh se vymezuje věcně (výrobně), geograficky a časově.

Z hlediska věcného zahrnuje relevantní trh všechny identické výrobky nebo služby, které spotřebitelé vzhledem k jejich charakteristickým vlastnostem, ceně a zamýšlenému způsobu použití považují za shodné nebo zaměnitelné.

Členové Komory provádějí výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti. V rámci ní provádějí u zvířat léčebné, diagnostické a preventivní výkony, spojené s dodávkou a aplikací veterinárních léčiv a přípravků. Oprávnění k provádění činnosti soukromého veterinárního lékaře vzniká rozhodnutím Státní veterinární správy o jeho registraci v souladu s § 60 zákona č. 166/1991 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon). Každý, kdo vykonává na území ČR veterinární léčebnou a preventivní činnost, musí být dle § 4 zákona o Komoře členem Komory (tedy i veterináři vykonávající tuto činnost v pracovněprávním vztahu k jinému veterináři). Odběrateli těchto činností jsou chovatelé zvířat. Na základě výše uvedeného Úřad vymezil relevantní trh **z hlediska věcného jako trh veterinárních léčebných a preventivních činností.**

Poskytování veterinárních léčebných a preventivních činností chovatelům je prováděno na celém území ČR za homogenních podmínek, nebylo zjištěno dílčí území, na němž by podmínky soutěže byly zřetelně odlišné. Relevantní trh **z hlediska geografického byl vymezen jako území celé České republiky.**

Z hlediska časového jde o trh trvalý, charakterizovaný pravidelnými, opakovanými dodávkami uvedených činností.

Dopad rozhodnutí Komory na relevantní trh

Komora sdružovala k 7.5.2003 celkem 2 278 členů. Na doplnění je třeba uvést, že v orgánech Státní veterinární správy je v pracovněprávním vztahu celkem 797 veterinárních lékařů (stav k 9.6.2003). Tito veterinární lékaři však k výkonu svěřených činností nemají povinnost být členy Komory (provádějí např. činnosti v rámci výkonu státního veterinárního dozoru, apod.), jejich členství v Komoře je dobrovolné. Pokud však veterinární lékař působící u orgánu Státní veterinární správy získá souhlas zaměstnavatele k výkonu praxe soukromého veterinárního lékaře, tj. smí podnikat v provádění veterinárních léčebných a preventivních činností, vztahuje se na něj povinné členství v Komoře (viz vyjádření ústředního ředitele Státní veterinární správy ČR, str. 126 spisu S). Komora tak sdružuje všechny veterinární lékaře, kteří na trhu nabízejí chovatelům veterinární léčebné a preventivní činnosti.

V průběhu řízení byla zjištěna relativně nízká četnost případů oznámeného porušení § 11 odst. 6 Profesního řádu ze strany Komory, doložená z jejich projednávání ať již revizní

komisí nebo čestnou radou Komory (celkem 6 případů porušení předmětného ustanovení – z nich jeden opakovaně). Současně je však třeba uvést, že případy oznámeného porušení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu se od schválení tohoto ustanovení objevovaly každoročně (dle zjištění Úřadu s výjimkou r. 2000) a byly také příslušnými orgány Komory v těchto letech projednávány (v prvním pololetí r. 2003 se čestná rada zabývala konkrétním případem v měsíci březnu – viz případ MVDr. Sl.). O projednáváných případech i jejich výsledku byli členové Komory průběžně informováni prostřednictvím Časopisu KVL ČR. Ve správním řízení bylo prokázáno, že členové Komory předmětné ustanovení plnili a dovolávali se jeho dodržování; oznámení členů Komory o neplacích chovatelích s upozorněním na dodržování § 11 odst. 6 Profesionálního řádu se v Časopisech KVL ČR vyskytovala každoročně, v některém roce i vícekrát (v prvním pololetí 2003 bylo poslední takové oznámení Úřadem zjištěno v Časopisu KVL ČR č. 3/2003). Jednalo se přitom o případy dalších veterinářů dotčených neplacením chovatelů, nežli byly případy veterinářů, jejichž oznámením se z hlediska § 11 odst. 6 Profesionálního řádu zabývala revizní komise a čestná rada Komory.

Z výše uvedeného vyplývá, že existence ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu a povinnost jeho plnění byla po celou dobu jeho účinnosti v povědomí členů Komory ve vysoké míře. Členové Komory se při zvažování nabídky na poskytování veterinárních činností u chovatelů, jejichž závazky k dosavadním veterinářům nebyly průkazně vyrovnány, citovaným ustanovením řídili z důvodu závaznosti vnitřních předpisů Komory pro její členy (i z obavy před postihem Komory v případě neplnění předmětného ustanovení). Skutečná míra narušení soutěže na relevantním trhu tak byla s ohledem na všechny okolnosti a plnění § 11 odst. 6 Profesionálního řádu ze strany členů Komory nepochybně vyšší, než by vyplývalo z počtu případů projednáváných a sankcionovaných Komorou.

Ve svém vyjádření k podkladům pro rozhodnutí ze dne 15.7.2003 (str. 160 spisu S) účastník řízení poukázal na to, že k uložení disciplinárního opatření došlo jen v několika případech za dobu necelých pěti let. Uvedl, že ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu se týká přibližně 20 – 30 % členů Komory, tj. veterinárních lékařů, kteří poskytují služby velkochovům hospodářských zvířat v ČR, přičemž zbývající částí veterinárních lékařů, kteří mají odlišnou klientelu, se toto ustanovení v žádném případě nedotýká.

Na základě tohoto vyjádření Úřad ze jmenovitého seznamu členů Komory s vyznačeným druhem vydaného osvědčení (str. 16 - 48 spisu S) ověřil, že je v něm uvedeno 1 522 členů, kteří mají osvědčení vydané pro veterinární léčebnou a preventivní činnost v plném rozsahu (osvědčení 1.) a 683 členů, kteří mají osvědčení pro veterinární léčebnou a preventivní činnost v chovech zvířat (osvědčení 2.). Následně Úřad prověřil, jaké osvědčení mají jak vyslechnutí svědkové – členové Komory, tak i veterináři, kteří podávali stížnosti Komoře, veterináři obvinění z porušení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu a veterináři, kteří uveřejňovali oznámení o chovatelích neplacích. Při identifikaci veterinárních lékařů vycházel Úřad z informací Komory o případech projednáváných revizní komisí a čestnou radou Komory, dále z předložených rozhodnutí čestné rady i z případů uveřejněných v Časopisu KVL ČR. Bylo zjištěno, že vcelku rovnoměrně část z těchto veterinářů je držitelem osvědčení 1. a část držitelem osvědčení 2.

Na základě tohoto zjištění Úřad požádal účastníka řízení o vysvětlení, zda držitelé osvědčení 1. mohou poskytovat veterinární léčebnou a preventivní činnost kterýmkoliv zvířatům, jak zvířatům v chovech, tak i tzv. malým domácím zvířatům a zda držitelé osvědčení 2. mohou tyto činnosti poskytovat jen v chovech zvířat (nebo také i tzv. malým domácím zvířatům). Dotázal se rovněž, o jaké podklady či údaje opírá Komora své vyjádření o cca 20 – 30 % členů Komory, jichž se ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu údajně týká (str. 166 spisu S).

Účastník řízení sdělil, že **držitelé obou druhů osvědčení mohou poskytovat veterinární léčebnou a preventivní činnost kterýmkoliv zvířatům (jak v chovech tak i malým domácím zvířatům) a nejsou omezeni na žádnou skupinou zvířat.** Jediný rozdíl mezi nimi je v tom, že držitelé osvědčení 1. mají navíc splněnu odbornost hygiena potravin a mohou tak vykonávat i činnosti dle uvedené odbornosti, např. při výrobě potravin. U zmíněných cca 20 - 30 % členů Komory dotčených ustanovením § 11 odst. 6 Profesionálního řádu se jedná o statistický odhad v rámci Komory, neboť podrobný konkrétní přehled Komora nemá zpracován. Účastník řízení připojil odhad vývoje procenta veterinářů od r. 1990, orientujících se na „velkochovy“ a procenta veterinářů orientujících se na malá zvířata a uvedl, že tento vývoj je odrazem skutečnosti, že v souvislosti s trendem snižování stavů hospodářských zvířat a kvotacemi živočišné výroby (v rámci začleňování ČR do EU) dochází též ke změnám v zaměření jednotlivých veterinářů na trhu. Dle odhadu Komory se v r. 1990 – 1995 orientovalo na velkochovy 75 % všech veterinárních lékařů, v letech 1996 – 2001 to bylo v důsledku snižování stavu zvířat v ČR již jen 35 % veterinářů a v r. 2002 – 2003 se orientuje na velkochovy jen cca 20 – 30 % všech veterinárních lékařů, 70 – 80 % veterinárních lékařů se orientuje na malá zvířata (str. 172 spisu S).

Na základě výše uvedeného lze konstatovat, že předložená vysvětlení účastníka řízení dokládají, že veterinární lékaři se mohou poměrně pružně přeorientovávat na poskytování veterinárních služeb zvířatům obou skupin, tj. jak tzv. malým domácím zvířatům, tak i zvířatům v chovech – v závislosti na měnící se poptávce po veterinárních činnostech v uvedených skupinách zvířat. (Mezi veterináře dotčené ust. § 11 Profesionálního řádu pak také nelze řadit jen ty, kteří působí u velkochovů, neboť existuje řada menších chovatelů, odebírajících rovněž veterinární služby, viz např. chovatel koní dlužící MVDr. J.).

Za podstatné k posouzení míry narušení soutěže předmětným rozhodnutím Komory Úřad považuje, že není rozhodující, kolik veterinářů má v daném roce skutečně navázán smluvní vztah s chovatelem, podnikajícím v chovu či velkochovu zvířat, nýbrž **kolik veterinárních lékařů se může u chovatelů podnikajících v chovu zvířat ucházet o poskytování veterinární léčebné a preventivní činnosti na základě získaného osvědčení.** Dle seznamu členů Komory to jsou držitelé osvědčení 1. a 2. (celkem 2.205 veterinárních lékařů); tito se mohou u chovatelů podnikajících v chovu zvířat ucházet o poskytování veterinární léčebné a preventivní činnosti, což je více než 90 % všech členů Komory.

Účastník řízení dále ve svém vyjádření k podkladům pro rozhodnutí uvedl, že Komora **nepopírá, že posuzované ustanovení působí preventivně na ty členy Komory, kteří by z jakýchkoliv důvodů chtěli využít, či zneužít ekonomické a sociální, případně jiné tísňe, ve které se ne vlastní vinou ocitl jejich kolega při poskytování služeb svému pravidelnému zákazníkovi.** Sdělil rovněž, že má za prokázané, že ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu není způsobilé závažným způsobem narušit hospodářskou soutěž mezi veterinárními lékaři – členy Komory.

K tomu Úřad uvádí, že potvrzení preventivního působení ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu na členy Komory ze strany účastníka řízení koresponduje se závěrem Úřadu, že účinky předmětného ustanovení na hospodářskou soutěž probíhající na vymezeném relevantním trhu byly nepochybně větší, nežli jen v míře vyjádřené počtem případů, jimž bylo čestnou radou uloženo disciplinární opatření, případně počtem veterinářů, kteří mají v posledním roce navázán smluvní vztah s chovatelem podnikajícím ve velkochovu zvířat (jak uvádí účastník řízení).

Dále bylo zjištěno, že narušení soutěže na vymezeném relevantním trhu se projevovalo negativně zejména u odběratelů veterinárních léčebných a preventivních činností

podnikajících v chovu zvířat, kterým se v případě nezaplacení za veterinární činnosti (sporů o jejich úhradu, apod.) zhoršila možnost zajištění veterinární péče pro jejich chov. (Viz vyjádření svědka J. i účastníka řízení, že docházelo k uplatňování předmětného ustanovení ve vztazích z chovateli podnikajícími v chovu zvířat, neboť u těch se účtuje na faktury, zatímco chovatelé „malých zvířat“ platí úhradu výkonů v hotovosti po jeho provedení, takže u nich nevznikají problémy s neplacením veterinárních služeb. Dále též viz výpovědi svědků - chovatelů zvířat).

Posouzení jednání účastníka řízení z hlediska zákona

Podle § 1 zákona tento upravuje ochranu hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb (dále jen „zboží“) proti jejímu vyloučení, omezení, jinému narušení nebo, za podmínek stanovených tímto zákonem, jejímu ohrožení (dále jen „narušení“) dohodami soutěžitelů (§ 3 odst.1), zneužitím dominantního postavení soutěžitelů, nebo spojením soutěžitelů.

Soutěžiteli se dle § 2 odst. 1 zákona rozumí fyzické a právnické osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právními osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli. Úřad konstatuje, že Komora, jako samosprávná stavovská organizace zřízená na základě zvláštního zákona, sdružující veterinární lékaře - poskytovatele veterinárních léčebných a preventivních činností, je sdružením soutěžitelů ve smyslu § 2 odst. 1 zákona, neboť její činnost může ovlivňovat hospodářskou soutěž probíhající v horizontální úrovni mezi poskytovateli uvedených služeb. Je tedy „soutěžitelem“, na kterého plně dopadá osobní působnost zákona. Obdobně Vrchní soud ve svém rozhodnutí č.j. 2A 5/2002 ze dne 28. listopadu 2002 potvrdil, že KVL ČR není vyňata z působnosti zákona o ochraně hospodářské soutěže, pokud svým rozhodnutím může ovlivňovat hospodářskou soutěž na trhu zboží nebo služeb.

Podle § 3 odst. 1 zákona jsou dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále jen „dohody“), které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže, zakázané a neplatné, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nebo pokud Úřad nepovolí svým rozhodnutím nebo vyhláškou z tohoto zákazu výjimku. K tomu Úřad uvádí, že legislativní zkratka „dohody“ zahrnuje veškeré společné postupy, podnikatelské praktiky a rozhodnutí soutěžitelů, jejichž výsledkem je nebo může být narušení hospodářské soutěže.

Pojem „rozhodnutí sdružení soutěžitelů“ (které může ovlivnit hospodářskou soutěž) je vykládán široce; zahrnuje nejen rozhodnutí, dohody, usnesení orgánů sdružení či opatření jeho výkonných orgánů, ale také může jít o stanovy, vnitřní předpisy sdružení apod. Rozhodnutí sdružení soutěžitelů nemusí být nutně závazné pro členy sdružení, ani výsledkem konsenzu všech členů sdružení. Pro jeho protiprávnost z hlediska zákona je rozhodné, ovlivňuje-li, případně je způsobilé ovlivnit chování členů sdružení, v důsledku čehož má nebo může mít dopad na hospodářskou soutěž. Také Vrchní soud v rozhodnutí č.j. 2A 5/2002 potvrdil, že rozhodnutí Komory může na sebe brát různé podoby, jde o veškerá rozličná jednání směřující k narušení hospodářské soutěže.

Ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu bylo přijato sněmem jako nejvyšším orgánem Komory dne 14. listopadu 1998. Po jednání VII. sněmu Komory byli všichni členové Komory, tedy rovněž ti, kteří se osobně jednání sněmu nezúčastnili, prostřednictvím Časopisu KVL ČR informováni o výsledcích jednání tohoto sněmu, včetně výsledků hlasování k ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu. Profesní řád je vnitřním předpisem Komory, které jsou její členové povinni dodržovat.

Úřad konstatuje, že už samotné rozhodnutí sněmu Komory o schválení předmětného ustanovení do Profesionálního řádu jako součásti vnitřních předpisů Komory, jimiž mají členové Komory povinnost se řídit, je způsobilé ovlivnit chování členů Komory při rozhodování o přijetí nabídky chovatelů na poskytování veterinárních léčebných a preventivních činností. Tím, že členové Komory nemohou nabízet své odborné činnosti určité skupině chovatelů, a to těm, kteří dluží za úhradu služeb dosavadnímu veterináři, a to po dobu, dokud chovatel své závazky nesplní (příp. neplní řádně splátkový kalendář), brání jim uvedené ustanovení Profesionálního řádu ucházet se svobodně a nezávisle o uzavření individuálních dodavatelsko-odběratelských vztahů s kterýmikoliv chovatelem a zužuje okruh soutěžitelů na straně poptávky, jímž mohou členové Komory své činnosti nabízet. Bez tohoto omezení ze strany Komory by se soutěž mezi veterináři mohla rozvíjet na základě nedeformovaného vztahu nabídky a poptávky. Tím již samotné schválení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu sněmem Komory může vést k narušení hospodářské soutěže, probíhající na relevantním trhu v horizontální úrovni mezi veterinárními lékaři (členy Komory) při poskytování veterinárních léčebných a preventivních činností.

V průběhu řízení bylo prokázáno, že ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu bylo v následujících letech po přijetí členy Komory plněno, příslušné orgány Komory projednávaly oznámené případy jeho porušení a při prokázaném porušení předmětného ustanovení čestná rada Komory takové jednání člena Komory disciplinárně postihovala. Přitom porušení citovaného ustanovení Profesionálního řádu bylo považováno za jedno ze závažnějších porušení povinností člena Komory, o čemž svědčí druh ukládaných sankcí, kdy ani v jednom případě nebylo uděleno disciplinární opatření ve formě písemného napomenutí či finanční pokuty; naopak porušení bylo postihováno disciplinárním opatřením ve formě podmíněného vyškrtnutí ze seznamu členů Komory na stanovenou dobu a v jednom případě dokonce ve formě vyškrtnutí z tohoto seznamu na dobu 6 měsíců. Členové Komory byli prostřednictvím Časopisu KVL ČR o projednávaných případech porušení uvedeného ustanovení Profesionálního řádu informováni.

V důsledku všech těchto skutečností členové Komory (při vědomí povinnosti dodržování interních předpisů Komory) v období následujícím po VII. sněmu Komory ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu většinou dodržovali (veterináři, kteří od chovatele dostali nabídku na poskytování veterinární činnosti zjišťovali, zda tento chovatel nedluží jejich kolegovi a v případě nesplacených/nedořešených pohledávek odmítali z obavy před postihem za porušení tohoto ustanovení takovému chovateli veterinární činnosti poskytovat). Veterináři - věřitelé se dovolávali plnění tohoto ustanovení vnitřního předpisu Komory ze strany svých konkurentů - ostatních členů Komory.

Na základě všech výše popsaných zjištění Úřad konstatuje, že ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu nepředstavuje jen potenciální narušení soutěže, nýbrž bylo v období následujícím po jeho přijetí členy Komory plněno a ze strany Komory uplatňováno, což vedlo k narušení hospodářské soutěže na výše vymezeném relevantním trhu. Uplatňování § 11 odst. 6 Profesionálního řádu se pak projevovalo negativním dopadem zejména na chovatele podnikající v chovu zvířat (dlužící veterinářům), jímž se zhoršila možnost zajistit pro své chovy veterinární činnosti (a tím jejich dostupnost), v důsledku čehož jim mohly vznikat ekonomické ztráty, případně další újma.

Nabídku veterinárních činností a poptávku po nich provázejí rizika, která jsou obvyklá i v jiných dodavatelsko-odběratelských vztazích, včetně rizika nezaplacení za dodané zboží nebo služby ze strany odběratele. Veterinární lékař má k zajištění svých pohledávek vůči chovatelům a k jejich vymožení k dispozici tytéž nástroje a prostředky, jakými disponují ostatní soutěžitelé poskytující na trhu jiné služby. Nepochybně patří k právu každého

podnikatele svobodně rozhodovat m.j. o volbě svého obchodního partnera a zvažovat rizika spojená s navázáním takového obchodního vztahu. Zásah Komory v popsaném směru do tohoto svobodného práva jejich členů (veterinárních lékařů) není nezbytný k řádnému výkonu profese veterinárního lékaře ani k plnění zákonného práva Komory uvedeného v § 2 zákona o Komoře, tj. práva dbát, aby členové Komory vykonávali své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným obecně závaznými právními předpisy, zaručovat odbornost členů a potvrzovat splnění podmínek k výkonu odborných veterinárních činností, chránit profesní čest svých členů. Ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu není nezbytné ani k naplnění oprávnění Komory uvedeného v § 2 odst. 1 písm. c) zákona o Komoře – prosazovat a hájit práva a profesní, sociální a hospodářské zájmy svých členů. K ochraně zájmů členů Komory by mohlo dostačovat informování veterinárních lékařů o chovateli dlužnících prostřednictvím Časopisů KVL ČR (je-li realizováno v souladu s platnou právní úpravou). Každý veterinární lékař se pak při vědomí rizika smluvního vztahu s takovým chovatelem může sám rozhodnout, zda nabídku tohoto chovatele na poskytování veterinárních činností přijme i jakým způsobem riziko neplacení pro sebe ošetří. Ochrana zájmů členů Komory nemůže být ze strany Komory uplatňována způsobem, který v konečném důsledku vede, příp. může vést k narušení hospodářské soutěže na konkrétním trhu zboží či služeb.

K porušení zákona Úřad dále uvádí, že zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů nabyt účinnosti od 1. července 2001. Ochrana hospodářské soutěže na trhu zboží a služeb v době před účinností tohoto zákona byla zajištěna zákonem č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb. Tento byl od 1. července 2001 zrušen a nahrazen zákonem č. 143/2001 Sb.

Také předchozí zákon č. 63/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se vztahoval na činnost svazů podnikatelů, komor, živnostenských společenstev a jiných forem sdružování podnikatelů, pokud tato jejich činnost mohla ovlivňovat hospodářskou soutěž (termín „podnikatelů“ místo dnešního zpřesněného termínu „soutěžitelů“ nepředstavuje odlišnou koncepci). Obě citované právní normy také shodně stanovily zákaz dohod mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže (shodou okolností je u obou právních norem uvedený zákaz upraven ve shodně označeném ustanovení, a to v § 3 odst. 1 příslušného zákona).

Rozhodnutí sněmu Komory o schválení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu je rozhodnutím sdružení soutěžitelů, které v důsledku jeho plnění v období následujícím po jeho přijetí vedlo k narušení hospodářské soutěže na vymezeném relevantním trhu. Z uvedeného důvodu Úřad ve výroku rozhodnutí deklaroval, že zmíněné rozhodnutí Komory, jako rozhodnutí sdružení soutěžitelů, je v období od 14. listopadu 1998 do 30. června 2001 porušením v té době účinného zákona č. 63/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů a v období od 1. července 2001 porušením zákona č. 143/2001 Sb.

Pokutu za protisoutěžní jednání však bylo možno uložit jen podle zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, neboť předchozí zákon o ochraně hospodářské soutěže byl tímto zákonem zrušen.

Ke sdělení Komory (viz odpověď na otázku č. 4 v protokolu z jednání – str. 39 spisu P), že jednání členů Komory, kteří i s vědomím, že chovatel dluží jinému veterináři, převzali u něj zakázku, je nekalosoutěžním jednáním vůči ostatním kolegům veterinářům, Úřad uvádí, že není oprávněn posuzovat, zda předmětné ustanovení Profesionálního řádu mělo bránit

nekalosoutěžnímu jednání či nikoli. Posuzování nekalosoutěžních praktik přísluší obecným soudům.

Dále se Úřad zabýval naplněním subjektivní stránky správního deliktu ze strany účastníka řízení, tj. zda v daném případě porušil účastník řízení zákon úmyslně či z nedbalosti. Na základě všech zjištěných skutečností Úřad konstatuje, že nebylo prokázáno úmyslné porušení zákona, jde však o jednání, které je možné kvalifikovat jako nedbalostní.

Vyjádření účastníka řízení

Dne 15. července 2003 zaslal právní zástupce účastníka řízení Úřadu své písemné vyjádření k podkladům pro rozhodnutí a způsobu jejich zjištění (viz str. 160 spisu S). Zopakoval účel předmětného ustanovení (ochrana členů Komory s ohledem na nedostatečnou vymahatelnost práva). Poukázal na nově připravovaný zákon o Komoře, jemuž (a také právu EU) bude Komora přizpůsobovat své vnitřní předpisy s tím, že zrušit nebo změnit vnitřní předpisy Komory (a tedy i Úřadem posuzované ustanovení), lze až na základě rozhodnutí sněmu Komory, který bude svolán v závěru tohoto roku. Ten rozhodne o relevantní úpravě vnitřního předpisu Komory v souladu s kritérii potřebnými pro tento druh právní normy. Z dokazování má účastník řízení za prokázané, že posuzované ustanovení chrání především oprávněné ekonomické a sociální zájmy veterinárních lékařů poskytujících své služby zemědělským velkochovům v souladu se zákonem. Nenamítá nic proti svědeckým výpovědím, má však zato, že Úřad kladl v některých případech svědkům také otázky nesouvisející s posuzovanou věcí (toto však nijak nekonkretizoval). K dalšímu jeho vyjádření, týkajícímu se dopadu posuzovaného rozhodnutí Komory na hospodářskou soutěž na relevantním trhu, zaujal Úřad stanovisko v části odůvodnění, označené „Dopad rozhodnutí Komory na relevantní trh“.

K vyjádření účastníka řízení Úřad uvádí:

Úřadu je známo, že změna či zrušení vnitřního předpisu (jeho části) je v působnosti sněmu Komory. V daném případě však nelze nadále ponechat působení účinků ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu na hospodářskou soutěž na relevantním trhu. Z uvedeného důvodu Úřad s účinností od právní moci tohoto rozhodnutí zakázal Komoře plnění předmětného ustanovení (viz část II. výroku tohoto rozhodnutí), a v rámci nápravného opatření uložil Komoře informovat členskou základnu ve stanovené lhůtě o tomto rozhodnutí (zejména jeho výroku včetně zmíněného zákazu plnění předmětného ustanovení). Ke zrušení ustanovení § 11 odst. 6 Profesionálního řádu a informování členů Komory o jeho zrušení pak stanovil účastníkovi řízení přiměřeně delší lhůtu.

Praxe v EU

Evropská komise obdobně posuzuje dle čl. 81/1 Smlouvy o založení ES ve znění Amsterodamské smlouvy (dále jen „Smlouva“) rozhodnutí sdružení soutěžitelů, která by mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem je vyloučení nebo narušení soutěže na společném trhu. K nejčastějším případům porušení čl. 81/1 Smlouvy ze strany sdružení soutěžitelů docházelo v případech cenových doporučení či přijímáním systému doporučených prodejních cen asociacemi, avšak posuzovány byly i jiné formy protisoutěžních jednání asociací. Např. rozhodnutí Evropské komise v případě asociací FNK a SCK potvrzené Soudem první instance (č. T 213/95 – SCK a FNK), které se týkalo pronajímání mobilních jeřábů, vyznačujících se volným pohybem ve všech směrech, využívaných v petrochemickém průmyslu a při dopravních stavbách. SCK a FNK jsou sdružení soutěžitelů působících v této oblasti, jejich cílem je hájit zájmy svých členů a udržovat kvalitu poskytovaných služeb na vysoké úrovni. Tyto asociace byly obviněny

z určování cen a diskriminování soutěžitelů, kteří nebyli jejími členy. Nutnost existence systému doporučených cen zdůvodňovala FNK nestabilitou na trhu a množstvím insolventních společností. Opatření SCK pak také svým členům zakazovala najímat si mobilní jeřáby od nečlenů sdružení. Tato opatření SCK omezila svobodu jednání členských firem sdružení a soutěž mezi nimi a rovněž bránila přístupu jiných soutěžitelů na holandský trh. Uvedený případ dokumentuje, že porušením čl. 81/1 Smlouvy nepředstavují jen cenová ujednání či cenová doporučení přijatá sdružením soutěžitelů, nýbrž jakákoli ujednání těchto sdružení, která by mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy a vést k vyloučení nebo narušení hospodářské soutěže na společném trhu.

Odůvodnění výše pokuty

Podle § 22 odst. 2 zákona může Úřad soutěžitelům uložit pokutu do výše 10 mil. Kč nebo do výše 10 % z čistého obratu dosaženého za poslední ukončený kalendářní rok, jestliže úmyslně nebo z nedbalosti porušili zákazy stanovené v § 3 odst. 1, § 4 odst. 1, § 11 odst. 1 a § 18 odst. 1 nebo nesplnili povinnosti stanovené v § 15 odst. 2 zákona. Při rozhodování o výši pokuty Úřad přihlédne zejména k závažnosti, případnému opakování a délce trvání porušování tohoto zákona.

Při stanovení výše pokuty použil Úřad správního uvážení, přičemž přihlédl k následujícím skutečnostem.

Ve vztahu k nejzávažnějším protisoutěžním rozhodnutím sdružení soutěžitelů z hlediska jejich dopadu na soutěž, mezi které spadají rozhodnutí sdružení soutěžitelů týkající se cen a cenové politiky členů sdružení, hodnotí Úřad ustanovení § 11 odst. 6 Profesního řádu jako méně závažné porušení zákona, nikoli však jako porušení zanedbatelné. Rozhodnutí Komory se však dotýká důležitého trhu, neboť poskytování veterinárních léčebných a preventivních činností má obecně bezprostřední dopad na spotřebitele, a to jak na odebírající služby např. pro malá domácí zvířata, tak i na odběratele, působící podnikatelským způsobem na navazujících trzích (ať již jde o chovatele koní, ryb, skotu, drůbeže, apod.). V posuzovaném případě rozhodnutí Komory omezující volnou soutěž mezi veterináři na trhu veterinárních léčebných a preventivních činností (navíc při převaze nabídky veterinárních činností nad poptávkou) tak nepostihuje jen hospodářskou soutěž mezi veterináři samotnými; účinky tohoto rozhodnutí mají také negativní dopad zejména na odběratele veterinárních léčebných a preventivních činností, podnikající v chovu zvířat, kterým se v případě dluhu za veterinární činnosti zhoršuje dostupnost veterinárních činností, což ovlivňuje (snižuje) efektivitu jejich podnikání a ve svém důsledku zasahuje i živočišnou prvovýrobu.

Úřad vzal dále v úvahu délku porušování zákona účastníkem řízení. Pro uložení pokuty zohlednil dobu trvání účinků předmětného ustanovení Profesního řádu od 1. července 2001 (tj. od účinnosti zákona). K tomu je však třeba poukázat na skutečnost, že účinek předmětného rozhodnutí Komory na hospodářskou soutěž byl v tomto období nepochybně vyšší – právě s ohledem již na předchozí, cca dvou a půlroční uplatňování tohoto rozhodnutí Komory na trhu a tím vysokou míru povědomí členů Komory o jeho existenci i nutnosti plnění.

Při uložení sankce též Úřad zohlednil, že rozhodnutím Komory prokazatelně došlo k narušení soutěže mezi veterináři, kteří nemohli svobodně a nezávisle dodávat své služby kterémukoliv odběratelům podnikajícím v chovu zvířat. Úřad vzal v úvahu míru narušení hospodářské soutěže, která nebyla zanedbatelná (viz odůvodnění tohoto rozhodnutí v části – „Dopad rozhodnutí Komory na relevantní trh“) a nepochybně byla v důsledku preventivního působení předmětného ustanovení (které ani účastník řízení sám nepopírá) vyšší, nežli míra tvrzená účastníkem řízení jen dle nízkého počtu případů porušení § 11 odst. 6 Profesního

řádu. Úřad přihlédl také k tomu, že v průběhu správního řízení nebylo prokázáno úmyslné porušení zákona.

Úřad také posuzoval, zda uložení sankce a její výše existenčně neohrozí účastníka řízení či nenaruší jeho chod a realizaci práv a povinností vyplývajících pro něj ze zákona o Komoře (toto kritérium při posuzování výše pokuty zdůraznil i Vrchní soud ve svém rozhodnutí 2A 5/2000). K tomuto účelu vzal Úřad v úvahu majetkovou situaci a hospodaření Komory. Z předložených podkladů ověřil, že v roce 2002 celkové náklady Komory činily 11 839 tis. Kč, příjmy vč. výnosů činily 13 949 tis. Kč (z nich největší položku představoval objem členských příspěvků ve výši 7 933 tis. Kč). Hospodářský výsledek po zdanění činil 1 183 tis. Kč. K 31. prosinci 2002 činil celkový hmotný majetek Komory 858 tis. Kč, stav finančních prostředků na účtu byl cca 8 mil Kč. Nebyly zjištěny žádné dlouhodobé závazky, bankovní výpomoci nebo půjčky. K úhradě krátkodobých závazků včetně dalších výdajů (např. výdajů příštích období - viz rozvaha za r. 2002) jsou pak prostředky na účtu Komory, zjištěné k 31. prosinci 2002 více než dostatečné. (Podklady viz str. 105 – 112 a str. 156 - 159 spisu S).

Dle plánu rozpočtu na rok 2002, rozepsaného na konkrétní položky příjmů a výdajů, uveřejněného v Časopisu KVL ČR Speciál 2002 - viz str. 128 spisu, zjistil Úřad, že Komora plánovala pro rok 2002 pro zajištění svého chodu (včetně pracovišť okresních sdružení) a k plnění svých úkolů výdaje ve výši 10 443 tis. Kč (její skutečné výdaje dle účetního výkazu za uvedený rok byly vyšší - 11 839 tis. Kč). Příjmy pro rok 2002 plánovala Komora ve výši 10 915 tis. Kč (skutečné příjmy tento předpoklad výrazněji převýšily – činily 13 949 tis. Kč).

Úřad má k dispozici také účetní výkazy Komory za r. 2001, dle nichž Komora dosáhla rovněž kladného hospodářského výsledku po zdanění (který k 31.12.2001 činil 710 tis. Kč - str. 110 spisu S). Rok 2002 tedy nepředstavuje oproti r. 2001 mimořádnou či zásadně odlišnou situaci v účetní a majetkové situaci Komory.

Na základě posouzení celkové finanční a majetkové situace účastníka řízení hodnotí Úřad uloženu pokutu jako přiměřenou s tím, že její výše nenaruší chod Komory ani neohrozí plnění jejích úkolů.

Uložení nápravného opatření sleduje zrušení § 11 odst. 6 Profesního řádu, jeho neuplatňování a tím obnovení volné hospodářské soutěže na relevantním trhu. K tomu účelu je nezbytné, aby všichni členové byli informováni o zákazu a neplatnosti tohoto ustanovení, jeho neuplatňování Komorou, jakož i o jeho zrušení.

S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podle § 61 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to do 15 dnů ode dne jeho doručení. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

Ing. Vladimír Stankov, CSc.
vrchní ředitel

v zastoupení
Mgr. Vítězslav Šemora
pověřený zastupováním

Toto rozhodnutí obdrží:

Advokátní kancelář
Bezucha, Klimeš, Dostálová, v.o.s.
JUDr. Jaroslav Klimeš - advokát
Wellnerova 1
772 00 Olomouc

Na vědomí:
Komora veterinárních lékařů České republiky
Palackého 1-3
612 41 Brno